

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

II. Ea de causa Concilium Regense coëgit in aliena provincia, cui & ipse præfuit, & de causa ordinationis Metropolitanæ Ebredunensis cognovit tanquam primus provinciarum Gallicanarum Metropolitanus. ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15617

nuerent, facile flexuros si Praefecti pratorio vel Vicarij auctoritas interveniret. incipiendum ab uno esse, ut exemplum daretur in futurum. porro non curandum esse de loco in quo synodus haberetur, modò auctoritas Arelatensis Episcopi susciperetur. immo validius apud posteros firmiusque futurum argumentum, si Concilium extra provinciam Arelatensem haberetur cum auctoritate & sub praesentia Metropolitanì Arelatensis, quam si sub illustri praesentia praefectura haberetur. Existimabat haud dubie facilius dein Episcopos illarum provinciarum ad synodum Arelatensem venturos, si semel devorassent necessitatem obsequendi evocationi Episcopi Arelatensis.

II. Itaque anno CDXXXIX. Hilarius coacto Concilio in civitate Regensi, quae erat in provincia Alpium maritimarum, de causa ordinationis Ebredunensis Metropolitanì cognovit tanquam primus provinciarum Gallicanarum Metropolitanus, ad quem referri deberet de graviore causis quae per provincias emergerent, secundum ea quae à Zozimo fuerant constituta ad exemplum Episcopi Thessalonicensis. Par est enim existimare Hilarium, quem constat magnum virum fuisse, nihil inconsideratè egisse, & ista usurpassè in consequentiam licentiarum Zozimi, de quarum auctoritate putabat non dubitari inter Episcopos Gallicanos. Sanè in Concilio Regensi praesedit citra contradictionem, nullo Episcoporum litem adversus eum movente ob eam causam, tanquam constaret hanc sedis Arelatensis antistiti potestatem competere ut synodus praesideret intra Gallicanas provincias congregatis. Quinimò cum Concilium illud coactum esset ad castigandam temeritatem Armentarij, qui se Episcopum Ebreduni ordinari consenserat, inter vitia ordinationis apertis verbis refertur omissa Metropolitanì auctoritas, id est, Hilarij Arelatensis, tanquam absque eo non liceret ordinare Metropolitanos. Quo loco revocanda est memoria eorum quae supra dicta sunt, cum de Thessalonicensi Episcopo ageremus, id jus Episcopo illi fuisse ut non antè ordinari possent Metropolitanì provinciarum Illyricianarum quam relatio de persona & electione ejus qui electus esset ad Thessalonicensem missa fuisset à comprovincialibus Episcopis, irritamque futuram fuisse ordinationem quae praetermissa Thessalonicensis antistitis auctoritate celebrata fuisset. Quae regula tum maximè servanda erat cum discordia propter antistitis electionem exorta erat in Ecclesia, cum constitutum saepe esset ut graviores causae ad examen Thessalonicensis Episcopi deferrentur. Cum

autem tum Arelatensis Episcopus exurgeret in comparationem Thessalonicensis, sciretque se generalibus Zozimi mandatis instructum esse, qui ad notitiam ejus referri censuerat si quid negotiorum per Gallias emergeret, intelligens vir prudens magnis conatibus obsistere timiditatem, contra audacem animum difficiliora etiam negotia ut plurimum perducere ad felices exitus, tentandos putavit Gallicanos Episcopos, & si res succederet, bene esse.

III. Congregato igitur, uti diximus, Concilio Regensi, ut mansura etiam circa Metropolitanos auctoritas confirmaretur exegit, eamque ordinationem esse irritam pronuntiari quae citra auctoritatem Metropolitanì Arelatensis Episcopi celebrata foret. Quod ut facilius obtineret, primum huc flexit Episcopos ut ordinationem Armentarij nullam esse censerent, quia sacris Ecclesiae canonibus ac reverendis patrum constitutionibus omni parte neglectis, absque trium Episcoporum praesentia, absque comprovincialium litteris, sine Metropolitanì auctoritate, irritam ordinationis speciem à duobus temerè convenientibus praesumptam esse clarebat. Et favorabilis in speciem occasio erat. Nam & praecipitata ordinatio erat, & à duobus tantum Episcopis celebrata, comprovincialibus neque praesentibus neque consensus suos per literas praestantibus. Itaque hac pulcherrima occasione usus Hilarius, consensu Gallicanorum Episcoporum locum primi Metropolitanì obtinuit, absque quo non liceret Episcopos ordinare in provinciis Gallicanis. Sic enim intelligendum omnino puto canonem septimum Regensem, quo de Episcoporum ordinationibus cavetur in futurum. Excitati quippe hac occasione Episcopi, sibimetipsis contra hujusmodi scandala praecavendum censuerunt, & propterea ejusmodi temeritatem, nimirum propter ordinationem Armentarij, qui contra canones & citra Metropolitanì Arelatensis auctoritatem ordinatus in Ebredunensi Ecclesia fuerat, definiverunt uti cum aliqua Ecclesia Episcopum perdidisset, vicinae Ecclesiae Episcopus ad eam exequiarum tempore accederet, provideretque intra septimum diem uti legitima canonicaque electio fieret à Clericis Ecclesiae vacantis. Tum verò opperiri eum jubent, ut ego quidem arbitror, auctoritatem Metropolitanì Arelatensis. Quod credere me cogit praesentia Hilarij, qui dolorem suum graviter ob praetermissam auctoritatem suam ultus est adversus Armentarium in hoc Concilio Regensi ea sola de causa congregato. Vnde concludo canones istos, quoties de Metropolitanò loquuntur, Arelatensem intelligere. Decernunt ergo patres

M iij

Concil. Reg. in praesentia.

Concil. Reg. can. 6

Vide hinc de C. 1. cap. 1. 14.

Vide Mirum in h. de Primat. 57.